

14 anniverfariis, quæ in Ecclefiis pro defunctis relin-
quuntur & pro decimis & oblationibus tenentur. Idem Guid.
Pap. 9. fequitur Rip. in d. l. 1. §. si heres n. 5. & Hiero. Gig.
de pens. 9. 3. n. 1. vol. 15. tract. 1. Ant. Gom. decif. 30. & 48.
n. 1. & decif. 123. n. 8. & Aluar. Valaf. conf. 82. n. 8. Ergo
eadem ratione idem dicendum est in iure exfequutio-
no cum fit ius personale.

34 Ideoq; fatui effent creditores, qui peterent exfe-
quutionem instrumenti guarētigiū, habētis paratā exfe-
quutionem contra tertios possessores bonorū debi-
toris hypothecatorum, imo ordine iuris feruato de-
berēt hypothecariam intētare, vt tenet Angel. in d. 6.
si heres, quem ibi fequitur Alex. late, & tenet Bal. &
eum allegās Iaf. in l. quadam, §. nihil intereft, n. 7. ff. de
edem, dicens, hoc esse notandū contra ignorantes pro-
curatores & aduocatos, fequitur idem Iaf. in l. iuris
gentiū, §. prator ait. n. 1. ff. de pat. idē Iaf. vbi plures allegat
in l. si vnus, §. ante omnia n. 3. & §. ff. eod. vbi Iean. Oros. n. 9.
& idem 70. Oros. alios allegans in l. 3. princ. n. 2. ff. de transa.
Mayan. de ord. iud. 6. p. princ. in 3. act. num. 32 pag. 657. &
optime Rip. in l. 1. §. si heres, n. 1. & plurib. segg. vbi ponit
regulam cum plurib. fallent. & Pet. Duen. in regul.
284. lip. 6. fol. 57. & latissime Roder. Saur. vbi §. in d. 1. l. m.
per totum, qui suprad. non allegat, præter Ang. &
Alex. fequitur etiam Auil. in c. 10. prat. verb. exsecut. n.
2. & 36. vltra quos hęc testatur cōmunē opin. Cif. in l.
64. Tau. ver. 17. dubitatur, vbi allegat bonā gl. in d. l. ea lege.

35 Quod procedit, nedū si agatur iure personali exfe-
quendi, vt suprad. est, sed etiā si adione hypothecaria
agatur contra tertiu possessorem; Nam licet illa cōtra
principale debitore nominatū in instrumento sit exfe-
quitiua, tū cōtra tertiu rei singulare possessorem est
ordinaria. Hęc est elegās & Reg. Regia decif. Bal. in l. 1. n.
6. C. commun. de leg. quem fequitur Petr. Anch. in c. canonū
statuta, de cons. & Bened. de Bar. in tract. de guarēt. 9. q.
pri. col. pen. fo. 89. vol. 3. tract. diuers. Dd. & Phil. Dec. in c.
super eo, n. 5. de off. deleg. vbi alios allegat, & ibi eius addit &
idem in c. cum teneamur. n. 6. de appel. Felin. in c. cum super
controuerfia, n. 15. de re iud. Rod. Saur. vbi §. in d. 1. limit. ad
l. Reg. n. 2. & 3. & Auil. vbi §. n. 56. Iaf. in d. §. prator ait. n.
11. & in d. §. ante omnia n. 5. & idem Iaf. in l. lege certis con-
ditiōis, §. quoniam n. 1. ff. si cert. pet. fequitur etiā optime de-
clarans Rip. in d. §. si heres, n. 2. & optime Matt. de Afflic.
loquēs in redditib. annuis impositis per censum su-
per fundo, decif. 17. cap. 96. per totam, fol. 187. in paruo, &
segg. vbi inquit, hęc casu hypothecaria via ordinaria
esse agendum: & nouissime Auend. in l. 4. & 5. tit. de
las excep. lib. 3. ord. nu. 26.

36 Et hunc casum iā vidi in practica in quadā caussa
exfequitiua cuiusdā hominis, qui petiit in hac ciui-
tate exfequutionem virtute cuiusdā instrumenti pu-
blici census pro certa quāitate reddituum, decurso-
rum contra quendam ciuem huius ciuitatis & contra
eius bona, qui cēsus erat quorannis impositus super
quodā fudo, cuius ipse ciuis erat tertius, vel quartus
possessor post cōstitutionem cēsus, & fuit petita & fa-
cta d. exfequutio in dicto fundo, & per suprad. omnia
annullata fuit exfequutio, & referuatū d. executati-
us suum saluum, vt meliori via, sibi expedire vide-
retur, peteret, in quo omnes aduocati huius ciuitatis
cōdescēderunt, præ habito studio, & ita etiam Roder.
Saur. vbi supra, in d. 1. limit. in princ. inquit, vidisse irrita-
tam fuisse quandam exfequutionem, quam quidā se-
mimiles fieri fecit, cuius nomē sui honoris caussa ta-
cet, contra quendam Medicum de Madrid, qui possi-
debat quandam domum, quæ antea fuerat cuiusdā
debitoris sui, & quod prædictus semimiles fuit cōde-
mnatus in expensis propter suā fatuitatem, in quam
incurrit ex eo, quod huiusmodi instrumentum exfe-
quutari fecerit contra singularem successore, & recte

centerem esse iudicatū in caussa suprad. nisi in præd.
instrumento census adesset clausula de quibus infra n.
39. quæ cōmuniter adesse solent in similib. cōtradi-
b. publicis annui cēsus: unc enim etiam cōtra tertium
possessorem rei super qua annuus cēsus cōstitutus est,
via exfequitiua locum habet, & procedendum est,
vt d. nu. 39. probamus. Imo etiam deficiente prædicta
clausula, in possessore rei censuali idem est dicēdam
ex natura rei, vt ibidē addidimus: secus in aliis tertis
successoribus possessoribus rei debito hypothecaræ
regulariter per prædicta.

Quia licet §. dixerimus, speciale quidem esse in
hypotheca irregulari quotiescunq; super aliquo fun-
do imponitur census vel emphyteusis, vt eius fundi
terti^o possessor possit cōueniri recta via hypothecaria
adione, nulla præcedenti exfequutione in principali
debitore, tamen id intelligi debet via ordinaria, secus
vero via exfequitiua: vt constat ex remissionibus &
allegationibus, quas §. adduxim^o pro dicto casu speciali:
Supradicta tamen omnia procedunt (& nunc ad
rem, & ad prosequutionē illationis §. inceptæ) præ-
terquam si in prædicto instrumento guarētigio sit
apposita clausula de nō alienando cū hypotheca spe-
ciali eiusdem rei. Nam cum in huiusmodi casu, si res
prædicta de facto alienetur, habetur proinde, atq; si in
bonis primi debitoris remāsserit iuris intellectu, me-
rito, quod tunc etiam si eius defertio & nuda posses-
sio sit penes tertiu, possit in ea fieri exfequutio, cum
actio hypothecaria cōtra primū debitore cōtra
eius personam, iuxta Bal. & omnium sequaciū
auream doctrinam. Et in terminis per §. dicta ita
tenet Rod. Saur. vbi §. n. 5. cuius opinioni fauent om-
nia, quæ §. dicta sunt circa comunem intelle-
ctum d. l. si creditor, §. fin. Et tenet etiā in terminis Co-
uar. lib. 3. Var. c. 7. n. 6. in vers. Illud tamen erit obserua-
tione dignum fol. 105. col. 2. in pr. vbi loquitur in exfe-
quutione annui redditus aduersus tertium possessore
rem habentem ius à debitore.

Secunda limitatio est, præterquam si in præd. in-
strumento adit pactum de ingrediendo possessionem
rei hypothecaræ propria auctoritate, de quo pacto lo-
quitur text. in l. creditor, §. si similit. C. de pig. Nam si adit
dictum pactum ac facultas & licentia prædicta, bene
poterit peti exfequutio super huiusmodi re, etiā per
tertium singularem successorem possessa, si præd. sin-
gularis successor habeat caussa à debitore principali,
vel simul cum dicto pacto adit clausula cōstitutur: ita
tenet alios allegans Marant. de ordine iudic. vbi §.
nu. 33. & licet Salycet. & alii velint tenere contra-
rium, tamen hęc est communior opinio: vt bene cō-
cludit Anton. de Fano in tract. de pignor. 4. part. princip.
num. 20. & sequent. fol. 84. tenet Roderic. Saur. vbi supra,
num. 5. & plurima allegans Petrus Duen. vbi supra, d. reg.
275. limit. 67. Matthæus de Afflic. in constitut. Regn.
Sicil. 1. tab. 8. num. 28. fol. 45. & quod precarium cum
generali hypotheca bonorū sit sufficiens ad id, quod
§. dictum est, cum Matthæo de Afflic. decif. num. 182.
in secunda dubitat. in nouis, tenet Anton. Gabriel. lib.
commun. opin. conclusio prim. de pignor. num. 10. pagin. 201.
in fin. & eam dicit comunem, & non esse ab ea rece-
dendum in iudicando, & consulendo Franc. Viuius i.
tom. comm. opin. lib. 4. vers. debitor Titij, pag. 169. in magn.
ann. 1580. Lugdun. impressis. Omnes enim supradicti ten-
nēt, non esse hoc casu necessariam excussionem prin-
cipalis. Supradicta omnia plurimos referēs fequitur
nouissime Martec. in l. 1. gloss. 3. num. 4. & 7. tit. 17. lib.
5. Noua Collectio. Regia. ex quibus vt credo, post huius
operis primam editionē, ita decifum fuit in Regali
Cancellaria Vallisoletā in caussa cuius meminimus su-
pra

pra n. 36. reuocata sententia contraria primæ instatiæ.
Quarta limitatio est in contractu censuali, quia
pro cēsus potest fieri exfequutio absq; discussione
bonorum principalis debitoris in fundo, vel fundis,
super quibus census constitutus est, etiam si sint pe-
nes tertiu, vel tertios possessores, nec potest per ip-
sos impediri exfequutio quocunq; obiectu, vt in
terminis probat Petrus Foiler. in praxi censuali in tit.
tanquam res iudicata, num. 12. & 23. comprobatur ex
supra dictis nu. 31. & ita quotidie videmus in praxi
obseruari. Sed & sunt alia plures limitationes,
quas referunt Matt. de Afflic. & latius Rip. vbi supra.

40 Secundo t principaliter ex eodem text. in dict. §. fin. l.
creditor. ff. de distract. pig. sic comuniter intellecto, in-
fero ad intellectum text. cuius etiam casus quotidie
in practica contingit in l. quoties, Cod. de rei vend. cui
consonat l. 40. tit. 5. part. 5. & ibi Gregorius Lopez
gloss. magna, & l. 14. tit. 13. part. 5. quibus iuribus pro-
batur, vt in re duobus vendita, præferatur ille, cui
prius tradita est, vt textus ille minime procedat,
41 quoties prima venditio alicuius rei esset facta cum
hac clausula de non alienanda re vendita, cū hypo-
theca speciali ipsius, quia tūc secūda venditio, sequuta
etiā ex ea traditione, nihil valet, & primus præferatur
secundo, cui erat facta traditio. Nam cum propter
istam clausulam secūda venditio sit nulla, per con-
sequens & eius traditio nihil valet: Ita nouiter tenet
Iafon in d. l. quoties, n. 28. quem fequitur Thomas Fer-
rarius cautel. 48. num. 3. ad finem, & Tiraque. alios re-
ferens de vtroque retract. tit. de retractu conuentionali,
§. 3. gloss. vnica, n. 3. fol. 311. & Conarruias eos referens lib.
3. Variarum resolut. cap. 19. num. 7. qui est videndus: se-
quitur etiam Antonius Gomez qui tantum Iafon.
allegat in 2. tom. 2. num. 20. vers. si incip. 4. principaliter,
in quarum legum materia & intellectu plura afferre
possem vtilia & practabilia, sed quia non est præ-
sentis materiæ ea omitto.

42 Tertio inferitur t ad intellectum text. quotidiani
etiam in practica in l. emtorem, C. de locat. cui conso-
nat l. 16. tit. 8. part. 5. quibus iuribus probatur, emto-
rem quidē minime teneri stare colong, qui prius ha-
43 bebat conductam rem illam. Nam t illud procedit,
præterquā si cōduktor in cōtractu locationis fecerit
apponi, quod locans promittat non alienare fun-
dum intra tempus locationis, & pro hoc obliget dict.
fundū specialiter, quia cum prædict. clausula annul-
let venditionem in contrarium factam, non poterit
quidem emtor repellere conductore: ita tenet plures
referens Rod. Saur. in dict. l. limitat. ad l. Regiam, nu. 8.
admonens conductores, vt ita semper faciant, se-
quitur Ant. Gom. alios referens 2. to. c. 3. de location. n.
6. ad fin. Iaf. opt. in l. filiusfamil. §. Dini, in l. lect. nu. 62. ff.
de legat. 1. & in l. lect. n. 12. testatur comunem Couar. li-
br. 2. Variar. resolut. c. 15. n. 3. vers. vltima est, & Greg. Lop. in
19. tit. 8. par. 5. gloss. magna, column. 2. & in practica hoc
ponit Practicus quidem Monterosius in sua practica 7. tra-
44 ctat. fol. 119. col. 1. Rolandus à Valle conf. 62. num. 10. lib. 2.

At vero t si pro securitate huiusmodi locationis lo-
cator obligasset fundum, & nō esset appositū pactum
prædictum de non alienando, alienatio facta valeret,
& emtor non teneretur stare colong, volenti stare in
fundo dummodo ei satis faciat de interesse: ita tenet
elegāter Bat. in dict. l. emtorem, n. 2. C. locat. & ibi commu-
niter Doctores. nec hoc casu quicq; faciet, quod sit hy-
potheca specialis, siue generalis, cum virtute ipsius,
deficiente prædicta clausula, non impediatur domi-
nii translatio, sed tantum possit colonus retinere
fundum pro interesse & pœna: & sic præcisē non
remanebit in conductione, si sibi soluat intereste.
Hęc est comunis opinio, vt late resoluit Anton. de

Fan. de pignorib. 1. par. in prin. n. 6. & 7. & fequitur etiam
Roderic. Suarez vbi §. d. n. 8. & Tirag. 2. part. de vtroq; re-
tractu, §. 3. gl. vnica, n. 6. & Iaf. vbi supra, testatur comunē
Couarrius vbi supra, versicul. secundum. Est ex mente
omnium secundum Gregor. Lopez vbi supra. Et hoc
modo debet intelligi comunis opinio tradita per
Petr. Duennas in regula 249. limita. 7. vbi dicit quod d.
l. emtorem, non procedit, quando est obligatio genera-
lis omnium bonorū, vel specialis rei locatæ: quia de-
bet intelligi, præterquam si offeratur interesse, quia
tunc bene potest expelli per emtorem, non obstante
d. obligatione & hypotheca generali & speciali, vt §.
dictum est, & coostat ex Doctoribus, quos ipse ibi al-
legat: ita etiam intelligit d. comunem opin. quam ipse
late refert, Mench. lib. 3. controuers. vsu freq. c. 5. nu. 7.
& seg. & præcipue in vers. fin. d. c.

Quæ quidem t comunis opinio limitatur, quan-
do prædicta locatio esset iurata, tunc enim iuramentū
habet vim prædictæ clausulæ de non alienado, & per
cōsequens, iuncta dicta hypotheca speciali possit cō-
ductor præcisē retinere fundum, etiam sibi oblato in-
teresse secundum Ant. de Fanno vbi §. n. 9. licet dubi-
tet Cou. vbi §. imo sufficeret hoc casu obligatio gene-
ralis cum iuramento secundum magis comunem o-
pinionem Dd. quam refert Rolan. a Valle conf. 62. n.
40. lib. 2.

Sed cūphodie l. Regia statutum sit, scilicet per l. 1. 46
tit. 1. lib. 4. ordinamenti noui, quod iuramentum minime
apponatur in cōtractibus, sub pœnis ibi positis, inter
quas vna est, quod obligatio & cōtractus sit nullius
momenti, videtur non procedere posse limitatio hæc
Anto. de Fan. vbi §. imo si prædicto casu apponatur
iuramentum, non valebit cōtractus huiusmodi.

Poterit t tamē saluari dictum Ant. de Fan. vbi sup. 47
in minore vel muliere locante, Nā huiusmodi perso-
næ bene poterūt iurare cōtractum suum, etiam at-
tenta d. l. Regia; Nam illa tantum excludit cōtractus
validos absque iuramento, non tamē eos qui absque
ope iuramenti sunt infirmi, prout sunt cōtractus Mira-
norum & mulierum in certis quibusdam casibus: Ita
legē illam interpretatur Didac. Per ibidem, column.
793. alios referēs, per prag. 190. huius Regni, & per l. 61
del Quaderno de las alcavalas, vltra quem, eodem etiam
modo intelligit legem illā Auiles, in c. 101. prat. ver. ex-
secution. nu. 36. & vltra eos eūdem intellectum illius l.
restatut esse comunem Dominus Ant. de Padilla in l.
2. n. 35. C. de rescin. vend. dixi latius in repet. aurb. sacra-
menta pubertim, C. si aduers. vend. nu. 156.
Vterius t circa intellectum d. §. si creditor, viden-
48 dum est, vtrum stante prædicta clausula de non alienando,
possit debitor huiusmodi rem prohibitam alienari alteri lo-
care, vel pignorare: Et dicendum est, quod possit opti-
mo iure, præterquam si aliud conueniat: Ita tenet ele-
gantē Bart. in l. manumissiones, nu. 1. ff. de iustitia & iur.
vbi ponit quæstionē in fortioribus terminis, scilicet
quando esset pactum, ne exeat res è manu debitoris,
quia locatio non solet dominium transferre. vt in l.
non solut. ff. locat. & illam Bartol. opinionem fequitur
Paulus de Castro ibi, n. 4. & est comunis secundum
Ioannem Orosium, nu. 8.

Quod primo t limitari debet secūdam eosdem in 49
locatione ad longum tempus.

Quia in ea t transfertur dominium, saltem vtile vt 50
tenet glo. in Clem. 1. de rebus Eccles. non alienand. in verb.
locationes, vbi reprobat Accursiu, tenentem cōtrarium,
in l. penult. §. instituto, ff. de legat. 2. vbi idē Bart. nu. 3. se-
quitur hanc opinionē gloss. in d. Clemen. quam etiam
pluribus relatis dicit comunem Tiraque. de vtroque
retract. prima part. §. 1. gloss. 14. num. 81. & Arias Pinell. in
l. 1. in 3. part. num. 64. Cod. de bonis mat. & Couar. lib. 2.
Bbb 2